

1. Hør bare et par enkle ord, jeg til Jer sigte vil,
Ud kommer I jo på vor jord, og der jeg bruges til
Repræsentativt job, og jeg så stolt blir båret frem
Ret tydeligt jeg viser, jeg i KØGE har mit hjem.
2. At være dansk og bære mig, der hedder Dannebrog,
Vil være Jer en glæde, oh jeg ved, når ud I tog,
I bar den lille fane, som var JERES, før jeg kom,
Hvergang med fornem holdning, og den ting jeg synes om.
3. At jeg er gammel, ved I, jeg er verdens ældste flag,
Rart synes, jeg det er, når jeg en dejlig sommerdag
Får lov at følges med Jer i det smukke tøj, I bær',
Ah, - det er rart at se, de gamle dragter bruges her.
4. Et ungdoms- og to børnehold som dansere I har,
Til at den lille fane få, jeg ved, at de er klar,
Når de skal ha' den med sig, ved jeg, at den båret blir,
Yndigt og fint af glade drenge og af søde pi'r.
5. Får man som fane hjemsted, hvor respekt man vente kan,
Alt glædes man, når dugen vajer i vort skønne land,
Når man i glæde sorg kan tolke følelser så blidt,
Er det en glæde stor at vose verden "rødt og hvidt".
6. Medfarver kan jeg ikke hamle op med Jeres dragt,
En bunke flotte farver viser I med pomp og pragt,
Dog ses vi sammen, det vistnok erkendes kan, at vi
Bær farver, der hinanden klar i dejlig harmoni.
7. Ret uden mønster var min dug den dag, da I mig fik,
Og nu et broderi så flot på mig med mange stik
Dog nålen lavet har, ført af en dygtig dames hånd,
En tak vi hende alle gi'r, det er i vores ånd.
8. Rigt er det land, som har et flag, der vajer stolt og frit
I krig og fred, og hvor vi går, er flaget landet dit,
På dette må et leve DANMARK, et "HURRA" vi gi',
Ah - gid vort samvær gode timer til os alle gi'.